

คำนำ

เอกสารการถ่ายทอดเทคโนโลยีครั้งนี้เป็นความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์และมหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ มีวัตถุประสงค์เพื่อถ่ายทอดเทคโนโลยีการพัฒนาระบบกริดยางพาราเพื่อเพิ่มผลผลิตน้ำยางแก่เกษตรกรชาวสวนยางในพื้นที่ 4 จังหวัด คือ จังหวัดขอนแก่น อุตรดิตถ์ หนองคาย และบุรีรัมย์ เพื่อนำไปปรับปรุงการกริดยางให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เนื่องจากพื้นที่ดังกล่าวจัดว่าเป็นพื้นที่ปลูกยางพาราใหม่ ดังนั้นเกษตรกรจำเป็นต้องได้รับความรู้เกี่ยวกับการกริดยางที่ถูกต้อง เพื่อนำไปประยุกต์ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและปัจจัยต่างๆ ของแต่ละพื้นที่ที่แตกต่างกัน กอปรกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้มีงานวิจัยทางด้านระบบกริดยางพาราอย่างต่อเนื่อง มีการพัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยีใหม่ เพื่อเป็นประโยชน์แก่เกษตรกรชาวสวนยางนำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสม ดังนั้นการถ่ายทอดเทคโนโลยีครั้งนี้เป็นการใช้ความรู้พื้นฐานตั้งแต่พิจารณาขนาดของต้นยางที่เหมาะสมพร้อมที่จะเปิดกริด โครงสร้างเปลือกยาง ความลึกในการกริด อุปกรณ์การกริดและเก็บน้ำยาง ระบบกริดต่างๆ ข้อดีและข้อเสียจากการใช้เอทธิฟอนและแก๊สเอทธิลีนเพื่อเพิ่มผลผลิตน้ำยาง รวมไปถึงการจัดการระบบแรงงานกริดและการเก็บเกี่ยวผลผลิตน้ำยางในรูปครบวงจร

สารบัญ

	หน้า
ลักษณะทางพฤกษศาสตร์ของยางพารา	1
การเกิดน้ำยาง	5
การกรีดยาง	6
การเปิดกรีด	7
ขั้นตอนการเปิดกรีด	9
สัญลักษณ์ของระบบกรีด	12
หลักการกรีดยางที่ดี	13
ระบบกรีดยางพารา	14
เทคโนโลยีการใช้แก๊สเอทิลีนเร่งน้ำยางเพื่อเพิ่มผลผลิตน้ำยาง	17
อาการเปลือกแห้ง	22
การพัฒนาระบบกรีดเพื่อเพิ่มผลผลิตยางพารา	26
พัฒนาการระบบกรีดยางในประเทศไทย	32
แรงงานกรีดยาง	33
แบบจำลองวงจรชีวิตของแรงงานกรีดยางพารา	33
ชั่วโมงทำงานของแรงงานกรีดยาง	34
ประเภทระบบกรีดยางพารา	35
ชนิดระบบกรีดยางพารา	35
ระบบกรีดที่เกษตรกรเลือกใช้ในพื้นที่จังหวัดสงขลา	36
ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับการใช้ระบบกรีดประเภทต่างๆ	37
การเปลี่ยนแปลงระบบกรีด	38
เปรียบเทียบการตัดสินใจเลือกใช้ระบบกรีดยาง	42
เอกสารอ้างอิง	43
ภาคผนวก	46